

مجله پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دوره ۳۲ شماره ۱ فروردین و اردیبهشت ۱۳۸۹ صفحات ۸۶-۸۹

دقت سونوگرافی در اندازه گیری مقدار ادرار باقیمانده در مثانه در بیماران دچار بزرگی خوش خیم پروستات

صمد هژیر: گروه اورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، نویسنده رابط

E-mail: samadhzahir@yahoo.com

كمال الدين حسن زاده: گروه اورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

يدالله احمدی عصربدرا: گروه اورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

حسین کوشاور: گروه آمار نیستی و اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دریافت: ۸۷/۶/۲۳، پذیرش: ۸۸/۲/۲

چکیده

زمینه و اهداف: در بیماران دچار بزرگی خوش خیم پروستات، اندازه گیری مقدار باقیمانده ادراری در مثانه یک معیار تجربی برای تشخیص، درمان و پیگیری می‌باشد. هدف این مطالعه ارزیابی دقت سونوگرافی در اندازه گیری مقدار باقیمانده ادراری در مثانه در مقایسه با روش استاندارد و دقیق اندازه گیری بواسیله زدن کاتتر به مثانه می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه در ۶۰ بیمار متولی که طی سال ۱۳۸۶ با تشخیص بزرگی خوش خیم پروستات در بخش اورولوژی بستری شده بودند انجام شد. میانگین سن بیماران $67/10 \pm 8/33$ سال بود. در تمامی بیماران با مثانه پر و بعد از ادرار کردن ابتدا باقیمانده ادراری بواسیله سونوگرافی در حالت خوابیده و بالاگذاری بعد از آن با زدن کاتتر به مثانه اندازه گیری شد.

یافته‌ها: در این مطالعه، تعداد کل ۶۰ بیمار مطالعه شدند (متوسط سن $67/10 \pm 8/33$ سال). تقاضوت سونوگرافی و اندازه گیری با کاتتریزاسیون در مقادیر ادرار باقیمانده کمتر از 50 میلی لیتر ، $7/89 \pm 0/86$ میلی لیتر، در مقادیر ادراری $51-100 \text{ میلی لیتر}$ و در مقادیر ادراری بیشتر از 100 میلی لیتر $22/83 \pm 2/99$ میلی لیتر بود.

نتیجه‌گیری: در بیمارانیکه بزرگی خوش خیم پروستات دارند سونوگرافی از راه شکم یک روش غیرتھاجمی برای تعیین مقدار باقیمانده ادراری است.

کلید واژه‌ها: بزرگی خوش خیم پروستات، باقیمانده ادراری، سونوگرافی

مقدمه

۱). بعلاوه ممکن است در بعضی موارد درجاتی از خطا را هم داشته باشد (۱-۶). اولترا سونوگرافی بعنوان یک روش غیر تھاجمی و سریع برای ارزیابی حجم PVR بجای زدن کاتتر به مثانه بکار می‌رود (۶-۹). هر چند هنوز هم بعضی‌ها (۱۵-۵) در تفسیر اندازه گیری PVR بواسیله اولتراسونوگرافی از طریق شکم جانب احتیاط را می‌گیرند (۶-۷)، ما تجربه خودمان را که برخلاف این زمینه ذهنی است در تعیین حجم PVR در بیماران BPH ارائه می‌کنیم.

باقیمانده ادراری (PVR) قابل توجه در مثانه یکی از تظاهرات بزرگی خوش خیم پروستات (BPH) می‌باشد. تعیین PVR یکی از بررسی‌های روتین و با اهمیت در BPH می‌باشد و اندازه گیری‌های سریال ممکن است نشان دهنده پیشرفت کلینیکی باشد (۴-۱).

تعیین PVR از طریق زدن کاتتر به مثانه یک روش استاندارد محسوب می‌شود (۸-۴) ولی خطر اضافه شدن عفونت به دستگاه ادراری و آسیب مجرای ادرار را به همراه دارد (۸، ۵ و ۷).

- Postvoid residue
- Benign prostatic hyperplasia

با دو روش سونوگرافی و کاتریزاسیون مثانه، مشخص می‌شود که در ۸۸٪ موارد مقادیر PVR اندازه‌گیری شده بوسیله سونوگرافی نسبتاً کمتر یا مساوی با روش استاندارد کاتریزاسیون مثانه می‌باشد (جدول ۱).

برای آنالیز دقیق تر اطلاعات بدست آمده، بیماران از نظر حجم PVR در سه گروه ۵۰-۵۱-۱۰۰ میلی لیتر و بیش از ۱۰۰ میلی لیتر قرار گرفتند. با استفاده از نرم افزار SPSS ضمن انجام آزمون Kruskal-Wallis مقادیر خطای اندازه گیری روش سونوگرافی در سه گروه مذکور مقایسه شد. این مقایسه نشان داد که متوسط خطای اندازه گیری در سه گروه فوق با هم تفاوت معنی دار دارد ($P<0.001$). به عبارت دیگر ملاحظه گردید هر چه مقدار PVR کمتر باشد خطای اندازه گیری نیز کمتر می‌شود (جدول ۲).

بطوریکه در حجم‌های PVR کمتر از ۵۰ میلی لیتر سونوگرافی با خطای حدود $7/۸۹\pm۰/۸۶$ میلی لیتر و در حجم‌های PVR بین ۵۱-۱۰۰ میلی لیتر با خطای حدود $۱۴/۴۶\pm۱/۸۷$ میلی لیتر و در حجم‌های PVR بیش از ۱۰۰ میلی لیتر با خطای حدود $۳۲/۷۳\pm۲/۹۹$ میلی لیتر می‌تواند PVR را تعیین کند. انجام آزمون آماری Mc Nemar نیز یافته‌های فوق را تایید می‌نماید (جدول ۳). با توجه به اینکه معمولاً PVR بیش از ۱۰۰ میلی لیتر بعنوان یکی از معیارهای تصمیم‌گیری در تشخیص و درمان BPH تلقی می‌شود، با دقت بیشتر در نتایج حاصل از آزمون آماری می‌توان نتیجه گرفت که در حجم‌های PVR بالاتر از ۱۰۰ میلی لیتر، سونوگرافی بطور متوسط مقدار PVR را $۳۲/۷۳\pm۲/۹۹$ کمتر از اندازه واقعی نشان می‌دهد. با انجام آزمون Regression بین مقادیر PVR اندازه گیری شده با سونوگرافی و کاتریزاسیون مثانه ضریب همبستگی $=۰/۹۹۷$ وجود دارد (نمودار ۱).

مواد و روش‌ها

۶۰ بیمار که در طی سال ۱۳۸۶ با تشخیص BPH در بخش اROLUZI بیمارستان سینا بستری و میانگین سنی آنها $۶۷/۱۰\pm۸/۳۳$ سال بود بررسی شدند. دو بیمار بعلت تنگی مجرأ و عدم امکان زدن کاتر به مثانه از مطالعه حذف شدند. بیمارانی که بعلت رتابسیون حاد ادراری و یا اختلالات نوروژنیک کاتر ماندگار در مثانه داشتند در این مطالعه قرار نگرفتند. همچنین بیمارانی که شواهد سونوگرافیک دیلاتاسیون دستگاه ادراری فوقانی و دیورتیکول مثانه را داشتند از مطالعه حذف شدند. در هر بیمار ابتدا با مثانه پر حجم ادرار بوسیله سونوگرافی از طریق شکم و در حالت خوابیده به پشت اندازه گیری شد. سپس از بیماران خواسته شد که مثانه خود را با دوبار ادرار کردن تا حدی که می‌توانند تخلیه کنند. بعد از تخلیه مثانه با انجام سونوگرافی مجدد حجم PVR اندازه گیری و ثبت شد. سپس به بیماران توضیح داده شد که برای بررسی دقیق و کامل قبل از عمل مقدار باقیمانده ادراری آنها یک بار هم با زدن ملایم کاتر به داخل مثانه اندازه گیری خواهد شد. و بعد از اطلاع و آگاهی و رضایت کامل بلافضله با زدن یک کاتر نلاتون شماره ۱۸ بداخل مثانه اگر ادراری در مثانه باقی مانده بود تخلیه و بوسیله یک ظرف مدرج به دقت اندازه گیری شد. PVR اندازه گیری شده با سونوگرافی بین صفر و $۸۰/۹$ میلی لیتر (میانگین $۸۳/۵۵\pm۱۶/۶۳$) و با کاتر بین صفر و $۸۴/۵$ میلی لیتر (میانگین $۹۸/۱۹\pm۱۷/۸۵$) بود. برای بررسی مقادیر خطای اندازه گیری باقیمانده ادراری با سونوگرافی از تست‌های آماری Kruskal-Wallis و Mc Nemar استفاده شد.

یافته‌ها

PVR اندازه گیری شده با روش سونوگرافی و زدن کاتر به Mثانه مقایسه شدند. با توجه به نتایج حاصل از اندازه گیری PVR

جدول ۱: مقادیر PVR اندازه گیری شده بوسیله سونوگرافی

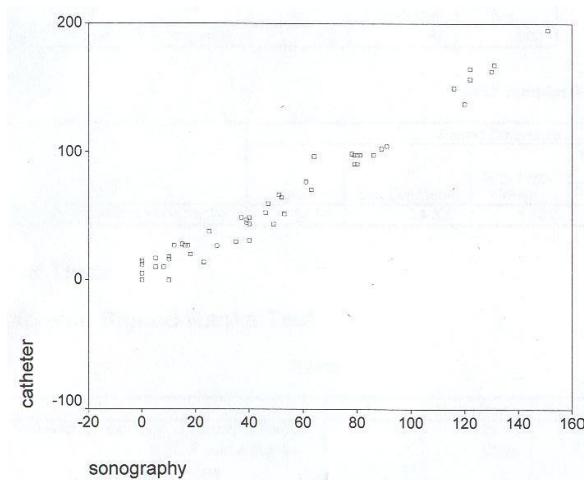
حجم PVR	مقدار از کاتر
سونوگرافی کمتر از کاتر	۸۴/۵
سونوگرافی مساوی کاتر	۳/۴
سونوگرافی بیشتر از کاتر	۱۲/۱

جدول ۲: مقایسه خطای اندازه گیری PVR با سونوگرافی در حجم‌های مختلف باقیمانده ادراری

حجم PVR	به روشنی کاتریزاسیون مثانه	متوجه سونوگرافی (mean difference)	خطای معیار (Standard error of mean)
۵۰-۵۱ میلی لیتر	۷/۸۹	۷/۸۶	۰/۸۶
۱۰۰ میلی لیتر	۱۴/۴۶	۱/۸۷	۱/۸۷
بیش از ۱۰۰ میلی لیتر	۳۲/۷۳	۲/۹۹	۲/۹۹

جدول ۳: مقایسه دقت اندازه گیری باقیمانده ادراری در دو روش سونوگرافی و کاتتریزاسیون مثانه

جمع	گروه سونوگرافی			گروه کاتتر
	پیش از ۱۰۰	۵۱-۱۰۰	۰-۵۰	
۲۸	۰	۰	۲۸	۰-۵۰
۱۵	۰	۱۳	۲	۵۱-۱۰۰
۱۵	۱۳	۲	۰	۱۰۰>
۵۸	۱۳	۱۵	۳۰	جمع

نمودار ۱: همبستگی بین مقادیر PVR اندازه گیری شده با سونوگرافی و کاتتریزاسیون مثانه

در طی سالیان متتمدی اندازه گیری PVR از طریق کاتتریزاسیون مثانه که معمولاً عنوان یک روش دقیق و استاندارد محسوب می شود انجام می گردد.

با وجود این در کاتتریزاسیون مثانه خطر عفونت و ترومای مجرای ادرار وجود دارد. در سه دهه گذشته سونوگرافی عنوان یک روش جایگزین برای تعیین حجم ادرار مثانه بکار رفته است و علیرغم اینکه مطالعات متعدد (۱-۲۰) انجام گرفته است هنوز هم صحت اندازه گیری PVR با سونوگرافی در مقایسه با روش مرسوم و استاندارد کاتتریزاسیون مثانه (۲۱-۳۰) جای بحث دارد. ولی با توجه به یافته های این مطالعه و بخصوص وقتی که حجمی از PVR که در تصمیم گیری کلینیکی برای درمان که همان ۱۰۰ میلی لیتر یا بیشتر از آن می باشد، مد نظر قرار گیرد. همانگونه که نتایج این مطالعه نشان می دهد بنظر می رسد سونوگرافی مرسوم از طریق شکم یک روش قابل اعتماد، سالم و سریع در بررسی PVR در بیماران BPH می باشد. با در نظر گرفتن تمایل روز افرون برای درمان طبی BPH، سونوگرافی می تواند مکرراً و به هر تعداد که لازم باشد و حتی در کلینیک برای کترل پیشرفت بیماری و درمان آن بدون خطر عفونت و ترومای دستگاه ادراری مورد استفاده قرار گیرد.

مقدار ضریب تعیین بین مقادیر PVR اندازه گیری شده با دو روش سونوگرافی و کاتتریزاسیون مثانه ۰/۹۹۴ می باشد.

مدل regression زیر رابطه کلی بین مقادیر PVR اندازه گیری شده با دو روش سونوگرافی و کاتتریزاسیون مثانه را نشان می دهد: $PVR = ۸/۸۵ + ۰/۰۶۹ \times PVR_{sonography}$ با کاتتر یعنی با استفاده از مدل ریاضی فوق می توان از روی PVR اندازه گیری شده با سونوگرافی مقدار دقیق PVR را که با کاتتریزاسیون مثانه بدست می آید پیش بینی کرد.

بحث

PVR قابل ملاحظه می تواند منجر به علایمی از قبیل تکرر ادرار، شب ادراری، بی اختیاری ادراری از نوع سرریزی و عفونتهای ادراری راجعه گردد. اندازه گیری PVR برای رد کردن اختلالات نورولژیک یا بیماریهای انسدادی اهمیت دارد. در درمان بیماران مبتلا به BPH اندازه گیری PVR در بررسی اولیه و کترول روند پیشرفت کلینیکی مفید می باشد.

با توجه به رایج شدن روز افرون درمان دارویی در بیمارانی که BPH دارند، ضرورت استفاده از یک وسیله بررسی سریع و غیر تهاجمی که از دقت کافی برخوردار باشد پیش از پیش احساس می شود.

References:

1. Milakovic M, Eggertson R. Ultrasonic measurement of residual urine is considerate and reliable. *Lakartidningen* 1999; **96**: 47-48.
2. Akino H, Wada O, Miwa Y. Ultrasonographic assessment of intravesical urine volume. *Hinyokika Kiyo* 1990; **36**: 655-660.
3. Memon A, Ather MH. Use of residual fraction instead of residual volume in the evaluation of lower urinary tract symptoms. *Tech Urol* 2000; **6**: 26-28.
4. Ding YY, Sahadevan S, Pang WS. Clinical utility of a portable ultrasound scanner in the measurement of residual urine volume. *Singapore Med J* 1996; **37**: 365-368.
5. Lujan Galan M, Paez Borda A, Martin Osse E. Analysis of the reliability of ultrasonic estimates of the posturination residue. *Actas Urol Esp* 1997; **21**: 117-120.
6. Siraforoosh N, Dadkhah F, Hosseini SY. Accuracy of residual urine measurement in men: comparison between real-time ultra sonography and catheterization. *J Urol* 1997; **158**: 59-61.
7. Nishizawa O, Matsuzaki A, Kohama T. Noninvasive screening procedure for evaluation of bladder-emptying function. *Tohoku J Exp Med* 1985; **147**: 421-425.
8. Richter S, Hagag R, Shalev M. Measuring residual urine by portable ultrasound scanner. *Harejiah* 1999; **137**: 93-95.
9. Coombes GM, Millard RJ. The accuracy of portable ultrasound scanning in the measurement of residual urine volume. *J Urol* 1994; **152** (6): 2083-2085.
10. Bent AE, Nahhas DE, McLennan MT. Portable ultrasound determination of urinary residual volume. *Int Urogynecol J Pelvic Floor Dysfunct* 1997; **8**: 200-202.
11. Brunn J, Ruf G. Ultrasound cystometry for estimating residual urine (author's translation). *Dtsch Med Wochenschr* 1980; **105** (24): 1501-1503.
12. Beacock CJ, Roberts EE, Roes RW. Ultrasound assessment of residual urine. A quantitative method. *Br J Urol* 1985; **57**: 410-413.
13. Fuse H, Yokoyama T, Muraishi Y. Measurement of residual urine volume using a portable ultrasound instrument. *Int Urol Nephrol* 1996; **28**: 633-637.
14. Granados EA, Escobar MR, Alcahe R. The use of transabdominal ultrasound in the estimation of postmicturitional residual urine. *Arch Esp Urol* 1998; **51**: 473-476.
15. Alnaif B, Drutz HP. The accuracy of portable abdominal ultrasound equipment in measuring postvoid residual volume. *Int Urogynecol J Pelvic Floor Dysfunct* 1999; **10**: 215-218.
16. McEcan GK, Edell SL. Determination of bladder volumes by grayscale ultrasonography. *Radiology* 1978; **128**: 181-182.
17. Espucla Orgaz R, Zuluaga Gomez A, Torres Ramirez C. Applications of bladder ultrasound. I. Bladder content and residue. *J Urol* 1981; **125**: 174-176.
18. Haylen BT, Frazer MI, Sutherst JR. Transvaginal ultrasound in the assessment of bladder volumes in women. Preliminary report. *Br J Urol* 1989; **63**: 149-151.
19. Haylen BT. Verification of the accuracy and range of transvaginal ultrasound in measuring bladder volumes in women. *Br J Urol* 1989; **64**: 350-352.
20. Haylen BT, Parys BT, West CR. Transrectal ultrasound to measure bladder volumes in men. *J Urol* 1990; **143**: 687-689.
21. Pedersen JF, Bartrum RJ, Grytter C. Residual urine determination by ultrasonic scanning. *Am J Roentgenol Radium Ther Nucl Med* 1975; **125**: 474-478.
22. Poston GJ, Joseph AE, Riddle PR. The accuracy of ultrasound in the measurement of changes in bladder volume. *Br J Urol* 1983; **55**: 361-363.
23. Kiely EA, Hartnell GG, Gibson RN. Measurement of bladder volume by real-time ultrasound. *Br J Urol* 1987; **60**: 33-35.
24. Bis KG, Slovis TL. Accuracy of ultrasonic bladder volume measurement in children. *Pediatric Radiol* 1990; **20**: 457-460.
25. Hiraoka M, Tsukahara H, Tsuchida S. Ultra sonographic evaluation of bladder volume in children. *Pediatr Nephrol* 1993; **7**: 533-535.
26. Rageth JC, Langer K. Sonographic determination of residual urine. *Urologe A* 1983; **22**: 87-90.
27. Hakenberg OW, Ryall RL, Langlois SL. The estimation of bladder volume by sonocystography. *J Urol* 1983; **130**: 249-251.
28. Knorr H, Strauss I, Seichert N. Ultrasound cystometry with reference to urinary bladder form and bladder filling. *Ultraschall Med* 1990; **11**: 150-154.
29. Paltiel Y, Degani S, Aharoni A. Ultrasound assessment of the bladder volume after anterior colporrhaphy. *Gynecology Obstetric Invest* 1989; **28**: 209-211.
30. Ireton RC, Krieger JN, Cardenas DD. Bladder volume determination using a dedicated, portable ultrasound scanner. *J Urol* 1990; **143**: 909-911.